

La forma de l'aigua

Marc Ferrà i Roís

Índex

1.	11
HAGIOGRAFIA	19
2	21
25 D'ABRIL	35
3	39
ELEGIA.	40
EQUINOCCI.	48
EUGA DE NIT	49
4	57
5	69

Mare

Tocaves el mussol
abans de dormir.
Ègida nocturna
d'ulls grocs
en ritual espera.

Tacte.
Paraules
que no calia dir

ni escoltar.
Ja les sabies.

Nits plàcides
com embolcalls de cotó.

De vegades,
senties l'aigua repicar
al fons del passadís.

1

*respirar dins l'aigua
tèbia de la nit, abans
de memòria
i abans de l'aire,
respirar abans del desig
i abans de l'enyor,
abans de la pura flama
i abans de la paraula.*

CHRISTELLE ENGUIX

12

Marc Ferrà i Roís

Senties
xip-xip
al sostre
et tapaves
cap i tot.

Sota la flassada
senties
xip-xip
i dormies.

Bressolaves el camí
amb la llàntia
que t'havien encomanat.

Foc intens,
nit calmada.

Aquella vesprada,
una corfa,
fes els forats,
posa el ciri,
compte amb el llumí.

Foc rorenc,
embolcall nocturn.

Cap de processó,
controlaves els estreps
per no desbocar
el pèndol
que espurnejava.

Focs follets
i nits curtes.

Amb les botes
roges
volaves
entre esguit
i esguit.

Que no es banyen!
Que no es banyen!

Tornaves a casa
amb els peus secs
i el cor ple
d'aigua.

Quatre cames
pel marge,
braços com avions,
tens poca traça,
cabells escarotats.

La séquia xiula
solcada de verdor.

Mentrestant,
agafes albercocs.

El meló
d'Alger
et regalimava
galtes avall.
Torca't,
que no et molesta?
I no,
no et molestava.
El veies
precipitar-se
damunt la taula
i fer un bassal.
Reies.
Sempre reies.

La bassa
s'estenia
infinita.
Primer
un braç,
ara
l'altre.

Voltaves
els racons

entre la claror
verdosa
i la incertesa
de no tocar
terra.

Després d'esmorzar,
amb el cap recolzat
sobre la paret,
t'arribà el somni
dels justos.

Lluny de llits
de tela aspra
i mans fredes.
Amb la panxa
plena
i els llavis
encara
humits.